

فرهنگ دو سویه علوم سیاسی

انگلیسی - فارسی

فارسی - انگلیسی

دکتر عباسعلی مهاجری

انتشارات دانشیار

تهران، ۱۳۸۶

دانشیار

فرهنگ دوسویه علوم سیاسی (انگلیسی - فارسی) (فارسی - انگلیسی)

تألیف: دکتر عباسعلی مهاجری

حروف نگاری: درپچهی کتاب

لینوگرافی: آبرنگ

نوبت چاپ: اول (تابستان ۱۳۸۶)

چاپ: سعدی

صحافی: نوری

نیراز: ۲۶۰۰ نسخه

بها: ۷۹۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۰۱۵-۲۹-۳

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر طبق قرارداد محفوظ است و هرگونه استفاده غیر قانونی اعم از بازنویسی، خلاصه نویسی، لوح فشرده (CD) و هرگونه تکثیر دیگر کلاً و جزئاً بدون اجازه کتبی ناشر ممنوع و قابل تعقیب و پیگرد قانونی خواهد بود.

سرشناسه	:	مهاجری، عباسعلی، ۱۳۲۲-
عنوان و پدیدآور	:	فرهنگ دوسویه علوم سیاسی (انگلیسی - فارسی) / تألیف عباسعلی مهاجری
مشخصات نشر	:	۲۱۵، ۳۴۲ ص
مشخصات نشر	:	تهران: انتشار، ۱۳۸۶.
شابک	:	۷۹۰۰۰ ریال 978-964-7015-49-3
وضعیت فهرست نویسی	:	هیبا.
موضوع	:	علوم سیاسی - واژه نامه ها - انگلیسی
موضوع	:	زبان انگلیسی - واژه نامه ها - فارسی.
موضوع	:	فارسی - واژه نامه ها - انگلیسی
موضوع	:	علوم سیاسی - اصطلاحات و نمیرها
رده بندی کنگره	:	JA۵۴ / ۲، ۸۲
رده بندی دیویی	:	۳۳۰، ۳
نماینه کتابخانه ملی	:	۱۰۸۸۷۸

مرکز پخش: انتشارات دانشگاه: ۶۶۹۶۳۳۳۳-۷، دورنگار: ۶۶۹۵۲۹۳۵

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان نوروز، شماره ۳۶، ساختمان دانشگاه، تلفن: ۶۶۹۶۳۳۳۳-۷

مقدمه

سیاست مقوله ساده‌ای نیست، عنصری بافته از تار و پود جامعه است. اقتصاد و فرهنگ و تاریخ و جغرافیای هر جامعه، نوع و پیچیدگی‌های سیاست را تعریف می‌کند. سیاست عصاره صدها عاملی است که در عمق پیچیدگی‌های خود، معجونی به نام "قدرت" به وجود می‌آورد. استناد مردم از واژه politic خدعه و تزویر است که برای اداره یا بهبود امور شخصی یا اجتماعی به کار می‌رود.

اما تصور خواص از این واژه کسب علم و حفظ قدرت است، که با رنگ "هنر" درمی‌آمیزد و موجب تحکیم حکومت خواص بر عوام می‌شود. سیاست هم علم است و هم هنر. علم است، زیرا قوانین و قواعد و ساختار و تاریخ آن از نظر علمی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

هنر است "زیرا بدون داشتن ششم سیاسی، پویایی و زیرکی، درون‌بینی، خویشتن‌داری، قریحه و سرعت انتقال نمی‌توان به امر سیاست پرداخت. برای اینکه سیاست مدار برجسته‌ای شویم، باید بیاموزیم چه کسی می‌برد، چه چیزی را می‌برد، کجا می‌برد، چگونه می‌برد، چرا می‌برد، با چه زبانی می‌برد، و با چه لحنی....

علم سیاست می‌آموزد که حکومت به منظور اداره امور کشور، در ارتباط با احزاب سیاسی و اصناف اجتماعی، باید از چه تدابیری استفاده کند و برای ایجاد نظم اجتماعی در جهت مصالح عمومی به اعمال چه نوع قدرتی بپردازد و در عرصه داخلی و خارجی نوع سیاست‌های کاربردی خود را تعیین نماید. هر حکومتی نوع سیاست عملی خود را

با توسل به عقل و قدرت و درایت تعیین می‌کند. لذا علم سیاست پایه‌های این سه مقوله را در حکومت تقویت می‌نماید. پس عقل منهای علم و درایت منهای هنر، حکومت را از قدرت تهی می‌سازد. زیرا پایگاه قدرت در حکومت، ملت است و ملت پر قدرت، حکومت قدرتمند به وجود می‌آورد.

ارسطو از آن جهت انسان را "حیوان سیاسی" "Political Animal" می‌نامد که انتخاب انسان بر دو اصل "عقل و غریزه" استوار است. انسان موجودی است غریزی که با عقل کنترل می‌شود و موجودی است عقلی که علم او را هدایت می‌کند و موجودی است علمی که علم او را تحت لوای عقیده و ایمانش قرار می‌گیرد و موجودی است ایمانی که ایمان او ریشه در فطرت و پیشینه‌های نهفته او دارد. پس ارسطو در بعد اجتماعی انسان را جسم نامی ناطق جاندار حساس بالغ ضاحک سیاست تعریف می‌کند. در نظر این فیلسوف، انسان موجود سیاسی است که با پوشش و تدبیر زندگی می‌کند و با تدبیر و پویایی خود به تنظیم روابط خود با دیگران، بر اساس اصل نیازمندی‌ها مرتبط می‌شود. ارتباط سیاسی فرایندی است که به جریان اطلاعات بستگی دارد. قبل از پدیدار شدن رسانه‌های صوتی و تصویری، اطلاعات از طریق مطالب چاپی برای کسب اطلاعات، ضرورت پیشین خود را از دست داد و گسترش تبلیغات توسط حکومت تمامیت‌خواه در میان مردم، به واسطه رسانه‌های جمعی الکترونیکی آسان‌تر شد.

ارتباط بر تمامی جنبه‌های سیاست اثر می‌گذارد، اما دو ویژگی برجسته آن در دنیای کنونی عبارت است از: ارتباط بین سیاستمداران و شهروندان ارتباط آنان با دولت‌ها در سطح بین‌المللی.

برای شیوه ارتباط درست در دهه ۱۹۸۰ اصطلاح "Political Correctness" "ادب سیاسی" و یا "درستی سیاسی" در آمریکا رایج شد. منشأ فکری آن، این عقیده است که "زبان" منعکس‌کننده ایدئولوژی‌های حزبی و جهان‌بینی‌های اخلاقی است. اگرچه این اصطلاح را دانشمندان علم سیاست نساخته‌اند، ولی در مباحثات آکادمیک این اصطلاح پذیرفته شده و به صورت موضوعی بحث‌انگیز در آمده است.

در ادبیات سیاسی کاربرد ژارگون‌های سیاسی که زبان فنی علم سیاست است، نوع روابط دیپلماسی یک کشور را در سطح بین‌المللی معین می‌کند. بطوری که اگر وزیر امور

خارجۀ یک کشور، طی نطقی شورانگیز، به جای واژه "Should" از واژه "Must" در روابط بین‌الملل اسفاده کند، برای همتای سیاسی خود، تکلیف شخصی ایجاد تعیین می‌کند و باعث ایجاد کدورت و تیرگی روابط می‌شود. زیرا، واژه "Must" بار دستوری دارد و جسارت را نشان می‌دهد و از نزاکت دیپلماسی خارج است؛ در حالی که واژه "Should" اشاره به مصلحت و الزام دارد و کاربرد آن در سطح دیپلماسی ممکن است رابطه سرد دو کشور را به رابطه گرم آن دو کشور تبدیل کند. "دنگ شیائوپینگ" نخست وزیر کشور چین برای تأکید بر مصلحت‌گرایی از تئوری گربه "Cat Theory" استفاده کرد و گفت: اهمیتی ندارد که گربه چه رنگی داشته باشد؛ گربه خوب، گربه‌ای است که بتواند موش شکار کند. مهم این است که این گربه دارای خصوصیات چینی باشد. سیاستمدار خوب چینی باید ثمره تکنولوژی غرب را بگیرد و به نفع سوسیالیسم چینی مصرف کند.

چون نزاکت دیپلماسی و زبان کاربردی آن نوع روابط بین‌المللی را تلطیف می‌کند، واژه‌ها و اصطلاحات و عبارات کاربردی در ادبیات سیاسی دولتها، در باب مراودات بین‌المللی، در ابعاد سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، هنری، تجاری و صنعتی، به نوع روابط دیپلماسی معنا می‌بخشد. واژه‌های فنی "Technical Words" در علم سیاست را می‌توان "Political Jargons" "ژارگون‌های سیاسی" اطلاق نمود. مثلاً واژه "Dove" به معنی "کبوتر ماده" و واژه "Hawk" به معنای "باز شکاری" است "Doves and Hawks" "به صلح‌طلبان و جنگ‌طلبان" اطلاق می‌شود. "داوها" به مادران آمریکایی در زمان ریاست جمهوری نیکسون، در ارتباط با جنگ ویتنام شمالی و ویتنام جنوبی می‌گفتند، آنان با پاهای برهنه به خیابان می‌ریختند و بر علیه "هاگ‌ها" که جنگ‌طلبان حزب جمهوری‌خواه بودند شعار می‌دادند و خواستار جدی بازگشت جوانان خود به میهن بودند. و مایل نبودند فرزندانشان در جنگ ویتنام جان خود را از دست بدهند. عبارات و واژه‌هایی نظیر "Good offices" و "Game Theory" و "Game of Chicken" و "Flunked" و "Politicians"، کتاب "فرهنگ علم سیاست" را از نظر محتوا از سایر فرهنگ‌های موجود، در این رشته متمایز کرده‌است.

"فرهنگ علم سیاست" با این انگیزه طراحی و تألیف شده است که دانشجویان و دانش‌پژوهان رشته علوم سیاسی و اجتماعی و ارتباطات، با یادگیری علمی این رشته‌ها،

از مجرای متون خارجی و درک آنها، تسلط علمی بهتری به دست آورند. به هر دو زبان فارسی و انگلیسی در این رشته‌های علمی اشراف پیدا کنند، سخن بگویند، متون علمی این رشته‌ها را مورد مطالعه قرار بدهند و در سمینارها و میزهای کنفرانس سیاسی و خبری بدرخشند و سکان‌دار جامعه به استقلال رسیده خود در رشته‌های علوم سیاسی و علوم ژورنالیستی باشد.

"فرهنگ علوم سیاسی" که در این مقدمه "فرهنگ علم سیاست" نام دارد، با مضامین مندرج در فرهنگ آکسفورد تحت عنوان "Concise Dictionary of Politics" اثر "مکلین" تألیف شده است.

آقای "مکلین" در فرهنگ آکسفورد، تنها به تعریف واژه‌ها و عبارات‌های سیاسی بسنده نکرده است؛ بلکه هر یک از آنها را به طور مفصل شرح و بسط داده است. برعکس، مؤلف "فرهنگ علوم سیاسی" با استفاده از همه فرهنگ‌های علوم سیاسی و عمومی موجود، متناسب با فضای ادبیات سیاسی و بُرد مطالعاتی دانش‌پژوهان و دانشجویان کشور به تألیف این فرهنگ پرداخته است.

مؤلف